

กระบวนการและกรณีศึกษาเกี่ยวกับการระงับ ข้อพิพาททางเลือกในประเทศออสเตรเลีย

Procedure and Case Studies on Alternative Dispute Resolution in Australia

- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ณัฐริกา แชน¹
- คณบดี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
- Assistant Professor Dr. Natharika Chan
- Dean, School of Law, University of the Thai Chamber of Commerce

Article Info: Received: 2 November 2018 Revised: 12 March 2019 Accepted: 20 April 2019

¹ อาจารย์ ประจำคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
E-mail: natharikachan@gmail.com

บทคัดย่อ

ประเทศออสเตรเลียเป็นประเทศที่มีการใช้ระบบการระงับข้อพิพาททางเลือกร้อยยาวนาน และได้รับการสนับสนุนและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทั้งในระดับรัฐและรัฐบาลกลาง ซึ่งส่งผลให้ระบบการระงับข้อพิพาททางเลือกของประเทศออสเตรเลียถูกนำไปปรับใช้อย่างมีประสิทธิภาพ และสร้างความน่าเชื่อถือแก่บุคคลทั่วไปและนักลงทุนเป็นอย่างมาก โดยรัฐบาลมีการส่งเสริมให้มีการใช้การระงับข้อพิพาททางเลือกก่อนที่จะมีการนำคดีขึ้นสู่การพิจารณาของศาลยุติธรรม ส่งผลให้การนำข้อพิพาทขึ้นสู่ศาลมีจำนวนลดน้อยลงอย่างมาก โดยเฉพาะการกำหนดให้การระงับข้อพิพาททางเลือกนั้นเป็นเงื่อนไขที่แสดงให้เห็นว่าคุณสมบัติได้พยายามอย่างที่สุดเพื่อให้ทั้งสองฝ่ายสามารถระงับข้อพิพาทกันได้

คำสำคัญ: การระงับข้อพิพาททางเลือก การระงับข้อพิพาท

Abstract

Australia has been a long-standing and has been consistently supported and developed alternative dispute resolution both at the state and federal levels. This has resulted in Australia's alternative dispute resolution system being effectively deployed. And build trust for the general public and investors. The government is promoting the use of alternative dispute resolution before the case is brought to justice. As a result, the number of disputes brought to court has decreased significantly. In particular, the provision of alternative dispute settlement is a condition that shows that the parties have made the best effort to allow both parties to settle disputes.

Keywords: alternative dispute resolution, dispute settlement

1. บทนำ

ประเทศออสเตรเลียเป็นหนึ่งในประเทศพัฒนาแล้วที่มีระดับการทำธุรกรรมทางการค้ากับต่างประเทศเป็นจำนวนมาก ย่อมที่จะเกิดข้อพิพาทหรือข้อโต้แย้งระหว่างคู่สัญญาในการทำการค้าร่วมกันนั้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่ระบบการระงับข้อพิพาททางเลือกของประเทศออสเตรเลียได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลานาน โดยการพัฒนาขึ้นจะเน้นถึงความเหมาะสมของการปรับใช้ในสังคมขณะนั้น และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องครอบคลุมข้อพิพาทที่มีจำนวนมากและเป็นปัญหาของสังคมส่วนใหญ่ในช่วงเวลาดังกล่าว

รัฐบาลประเทศออสเตรเลียได้ให้การสนับสนุนการพัฒนาระบบการระงับข้อพิพาททางเลือกของประเทศออสเตรเลีย และบทบาทของคณะกรรมการที่ปรึกษาการระงับข้อพิพาททางเลือกแห่งประเทศออสเตรเลียที่ทำงานร่วมกับรัฐบาลมาโดยตลอด นับแต่จัดตั้งจนถึงเดือนกันยายน ปี พ.ศ. 2556 และในปัจจุบันทำงานร่วมกับอัยการสูงสุดแห่งประเทศออสเตรเลีย เพื่อพัฒนาระบบการระงับข้อพิพาททางเลือกของประเทศออสเตรเลีย

นอกจากการพัฒนาต่อเนื่องเป็นระยะเวลานานแล้ว รัฐบาลประเทศออสเตรเลียได้ให้การสนับสนุนการพัฒนาระบบการระงับข้อพิพาททางเลือกของประเทศออสเตรเลีย และบทบาทของคณะกรรมการที่ปรึกษาการระงับข้อพิพาททางเลือกแห่งประเทศออสเตรเลียที่ทำงานร่วมกับรัฐบาลมาโดยตลอดนับแต่จัดตั้งจนถึงเดือนกันยายนปี พ.ศ. 2556 และในปัจจุบันทำงานร่วมกับอัยการสูงสุดแห่งประเทศออสเตรเลีย เพื่อพัฒนาระบบการระงับข้อพิพาททางเลือกของประเทศ

ออสเตรเลีย จากการสนับสนุนและพัฒนาอย่างต่อเนื่องของรัฐบาล ส่งผลให้ระบบการระงับข้อพิพาททางเลือกของประเทศออสเตรเลียถูกนำไปปรับใช้อย่างมีประสิทธิภาพ และสร้างความน่าเชื่อถือแก่บุคคลทั่วไป โดยเฉพาะการกำหนดให้การระงับข้อพิพาททางเลือกนั้นเป็นเงื่อนไขที่แสดงให้เห็นว่าคู่ความได้พยายามอย่างที่สุด เพื่อให้ทั้งสองฝ่ายสามารถระงับข้อพิพาทกันได้

นอกจากนี้ ประเทศออสเตรเลียยังให้ความสำคัญกับการระงับข้อพิพาททางเลือก อันจะเห็นได้จาก คณะนิติศาสตร์ในมหาวิทยาลัยต่างประเทศออสเตรเลียต่าง ๆ ให้ความสำคัญกับวิชาเรียนที่เกี่ยวกับการระงับข้อพิพาททางเลือก เพื่อสร้างบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจในการระงับข้อพิพาททางเลือกเข้าสู่การทำงาน เพื่อการปฏิบัติงานด้านการระงับข้อพิพาททางเลือกอย่างแท้จริง

2. ความเป็นมาของระบบระงับข้อพิพาททางเลือกในประเทศออสเตรเลีย

สำหรับประเทศเครือจักรภพออสเตรเลีย ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า ประเทศออสเตรเลีย แนวนโยบายการระงับข้อพิพาททางเลือกแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงอย่างเห็นได้ชัดในกระบวนการพิจารณา คดีแพ่ง การสนับสนุนการระงับข้อพิพาททางเลือกมีให้เห็นทั้งในกระบวนการศาลและนอกกระบวนการศาล แต่โดยปกติแล้ว การระงับข้อพิพาททางเลือกจะเกิดขึ้นก่อนกระบวนการทางศาล โดยเฉพาะข้อพิพาทเกี่ยวกับครอบครัว การทำงาน และการบาดเจ็บส่วนบุคคลและเรื่องธุรกิจ ประชาชนส่วนมากจะพยายามยุติข้อพิพาทด้วยการระงับข้อพิพาททางเลือกและหลีกเลี่ยงที่จะนำคดีขึ้นสู่ศาลอีก การ

ระงับข้อพิพาททางเลือกถูกพัฒนาไปในทางเดียวกันกับการพัฒนากระบวนการยุติธรรม ในช่วงยี่สิบปีที่ผ่านมา การระงับข้อพิพาททางเลือกได้รับการยอมรับจากศาลและศาลชั้นอุทธรณ์พิเศษต่าง ๆ ในประเทศออสเตรเลีย² ความสำเร็จนั้นเกิดจากลักษณะของการระงับข้อพิพาททางเลือก ที่ให้คู่ความเข้ามีส่วนร่วม สื่อสาร และตกลงข้อพิพาทระหว่างกันได้โดยมีค่าใช้จ่ายและเวลาที่เหมาะสมและยังคงไว้ซึ่งความสัมพันธ์ส่วนตัวและทางธุรกิจของคู่พิพาทไว้ได้³

สำหรับรากฐานทางกฎหมายที่แสดงที่มาของการระงับข้อพิพาททางเลือกในประเทศออสเตรเลียปรากฏครั้งแรกในรัฐธรรมนูญแห่งประเทศออสเตรเลียที่มีผลบังคับใช้ในวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2444 มาตรา 51 ที่สนับสนุนให้มีการปรับใช้อุทธรณ์ศาลและการระงับข้อพิพาทสำหรับข้อพิพาทเกี่ยวกับอุตสาหกรรม⁴ ภายใต้อำนาจแห่งบทที่ 3 และ มาตรา 51 ของรัฐธรรมนูญแห่งเครือจักรภพออสเตรเลีย ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติ ว่าด้วย อุทธรณ์ศาลและการระงับข้อพิพาทแห่งเครือจักรภพ พ.ศ. 2447 โดยจัดตั้งศาลอุทธรณ์ศาลและการระงับข้อพิพาทแห่งเครือจักรภพ เพื่อพิจารณาและทำคำชี้ขาดข้อ

พิพาทระหว่างลูกจ้างและนายจ้าง แต่ต่อมาได้มีการแยกเป็นองค์กร ศาลอุทธรณ์แห่งประเทศเครือจักรภพและคณะกรรมการอุทธรณ์ศาลและการระงับข้อพิพาทแห่งเครือจักรภพ⁵

การระงับข้อพิพาททางเลือกในประเทศออสเตรเลียนั้น ถูกพัฒนาจากพื้นฐานการระงับข้อพิพาทแบบข้อตกลงร่วมกันโดยเฉพาะจากระบบอุตสาหกรรมสัมพันธ์⁶ ในปัจจุบัน ศาล อนุคารบริษัทประกันภัย และองค์กรขนาดใหญ่อื่น ๆ ได้ปรับใช้การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทในกลยุทธ์การจัดการข้อพิพาท สำหรับข้อพิพาทเรื่องครอบครัวกฎหมายครอบครัวก็ได้วางแนวทางให้คู่พิพาทจัดการข้อพิพาทโดยกระบวนการระงับข้อพิพาททางเลือก โดยเรียกว่า พีดีอาร์ Primary Dispute Resolution⁷ โดยในปัจจุบัน การระงับข้อพิพาททางเลือกในศาลเป็นการระงับข้อพิพาททางเลือกที่โดดเด่นในประเทศออสเตรเลีย⁸

3. กฎหมายเกี่ยวกับการระงับข้อพิพาททางเลือกในประเทศออสเตรเลีย

3.1 กฎหมายเกี่ยวกับการระงับข้อพิพาททางเลือกภายในประเทศ

² National Alternative Dispute Resolution Advisory Council, National Alternative Dispute Resolution Advisory Council Submission to the Productivity Commission: Inquiry into Access to Justice Arrangement Attorney General's Department, available at < <http://www.ag.gov.au/LegalSystem/AlternateDisputeResolution/Pages/default.aspx>> accessed 18 November 2013.

³ Ibid.

⁴ Spencer and Hardy, supra note 6,

⁵ Ibid 3.

⁶ Ibid 4.

⁷ Spencer and Hardy, Supra note 6,

⁸ Ibid 429.

ก่อนปี ค.ศ. 2010 ประเทศออสเตรเลียใช้กฎหมายที่เรียกว่า “Uniform Acts” ที่มีที่มาจาก the English Arbitration Act 1979 แต่อย่างไรก็ตาม หลายฝ่ายก็ยังคงมีความกังวลเกี่ยวกับความไม่แน่นอนและความเสียเปรียบทางกฎหมายของคู่สัญญา The Standing Committee of Attorneys General in 2009 จึงได้มีการสร้างรูปแบบการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศขึ้นมาใหม่โดยอ้างอิงตาม the 2006 UNCITRAL Model Law on International Commercial Arbitration (‘Model Law’).⁹ โดยกฎหมายใหม่มีชื่อเรียกว่า the Commercial Arbitration Act 2010 (‘CAA’) สาระสำคัญของ CAA อาทิ

1) ศาลจะต้องบังคับตามคำตัดสินของอนุญาโตตุลาการ เว้นเสียแต่ว่าสัญญาการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการนั้นจะเป็นโมฆะ ไม่มีผลใช้บังคับหรือไม่สามารถปฏิบัติได้¹⁰

2) คู่สัญญาและคณะอนุญาโตตุลาการจะต้องเก็บข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาเป็นความลับ (Confidential of the Proceeding) โดยจะต้องไม่เปิดเผยข้อมูลแก่บุคคลภายนอก¹¹

3) สิทธิในการอุทธรณ์ กรณีที่คู่สัญญาสามารถที่จะอุทธรณ์คำตัดสินได้มีเพียงกรณีเดียว คือ คู่สัญญาที่มีการตกลงระบุไว้ในสัญญาว่ามีสิทธิที่จะอุทธรณ์คำตัดสินได้¹² หรือที่เรียกว่า Opt-in

ภายหลังจากมีการแก้ไขกฎหมายในปี ค.ศ. 2010 แล้วจะเห็นได้ว่า ประเทศออสเตรเลียมีความพยายามที่จะลดบทบาทและการแทรกแซงของศาลในการตัดสินคดีที่อนุญาโตตุลาการได้ตัดสินไว้ก่อนแล้ว และมีการปรับปรุงหลักเกณฑ์ของการระงับข้อพิพาทให้มีความชัดเจนและเป็นมาตรฐานมากขึ้น

3.2 กฎหมายเกี่ยวกับการระงับข้อพิพาททางเลือกระหว่างประเทศ

วันที่ 6 กรกฎาคม ค.ศ. 2010 ประเทศออสเตรเลียได้มีการแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศครั้งใหญ่ คือ กฎหมาย International Arbitration Act 1974 (‘IAA’)(International Arbitration Amendment Act (2010) (‘The Amending Act’)) การแก้ไขกฎหมายดังกล่าวจะมีผลกระทบต่อกระบวนการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศทั้งในกรณีที่คู่สัญญาเลือกที่จะระงับข้อพิพาทในประเทศออสเตรเลีย หรือคู่สัญญาเลือกที่จะบังคับตามคำตัดสินของอนุญาโตตุลาการต่างประเทศในประเทศออสเตรเลีย

การแก้ไข IAA ในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลักในการทำให้ประเทศออสเตรเลียเป็นศูนย์กลางในการระงับข้อพิพาททางเลือกระหว่างประเทศ ประเทศออสเตรเลียได้มีการแก้ไขกฎหมายให้สอดคล้องกับ Model Law ซึ่งทำให้ประเทศออสเตรเลียเป็น 1 ใน

⁹ The state of New South Wales was the first to enact the Bill on 1 October 2010 as the Commercial Arbitration Act 2010 (NSW). Victoria followed suit on 18 October 2011 with its Commercial Arbitration Act 2011 (VIC), and South Australia on 22 September 2011. At the date of writing, the other states are expected to enact the regime shortly.

¹⁰ Art 8 (1), Model Law.

¹¹ Section 27, CAA Act 2010.

¹² Section 34A(1), CAA Act 2010.

9 ประเทศที่นำ Model Law มาปรับใช้กับกฎหมายภายในของตน¹³ ซึ่งถือเป็นก้าวสำคัญในการพัฒนากฎหมายเกี่ยวกับการระงับข้อพิพาททางเลือกให้มีความทันสมัย ความแน่นอน มีประสิทธิภาพ และลดค่าใช้จ่ายในการระงับข้อพิพาททางเลือกเนื้อหาสาระสำคัญของการแก้ไขกฎหมาย IAA การบังคับตามคำตัดสินของอนุญาโตตุลาการต่างประเทศ มีดังต่อไปนี้

1) ศาลออสเตรเลียไม่มีอำนาจในการปฏิเสธไม่รับคำตัดสินของอนุญาโตตุลาการต่างประเทศ¹⁴

2) ศาลจะต้องบังคับตามคำตัดสินของอนุญาโตตุลาการต่างประเทศเช่นเดียวกับ คำพิพากษาที่ถูกตัดสินจากรัฐนั้น ๆ¹⁵ (State of Territory)

3) ศาลจะต้องบังคับใช้คำตัดสินของอนุญาโตตุลาการต่างประเทศเช่นเดียวกับคำพิพากษาที่ถูกตัดสินจากศาลนั้น ๆ¹⁶ (Court) หลักการนี้เกิดจากคำตัดสิน ในคดี Resort Condominiums Inc v Bolwell¹⁷ ที่ศาลฎีกาของเมือง Queensland มีคำตัดสินว่า ศาลมีอำนาจในการปฏิเสธไม่รับคำพิพากษาของอนุญาโตตุลาการต่างประเทศได้ ซึ่งมี

หลายฝ่ายออกมาแสดงความเห็นด้วย เพราะทำให้เกิดความไม่แน่นอนต่อคู่สัญญา

4) ศาลจะปฏิเสธไม่บังคับตามตัดสินของอนุญาโตตุลาการต่างประเทศได้ใน 2 กรณีเท่านั้น คือ คำตัดสินของอนุญาโตตุลาการต่างประเทศไม่ชอบ (fraud or corruption) คำตัดสินของอนุญาโตตุลาการต่างประเทศเกิดขึ้นเพราะการไม่ปฏิบัติตาม rule of natural justice¹⁸

5) ภายใต้ Section 21 of the IAA คู่สัญญาไม่สามารถที่จะยกเว้นจากการปฏิบัติตาม Model Law ได้ (on opt-out option) ในคดี Eisenwerk¹⁹ ศาลอุทธรณ์ในรัฐ Queensland ได้ตัดสินให้คู่สัญญาสามารถที่จะบังคับใช้กฎการระงับข้อพิพาทของ ICC Rule ได้ แทนที่จะใช้บังคับตาม Model Law ซึ่งคดีดังกล่าวได้มีฎีกาพิพากษาวิจารณ์อย่างมาก ดังนั้น ภายหลังจากจากแก้ไข Section 21 ส่งผลให้ หากมีการใช้บังคับสัญญาตาม Model Law แล้ว ก็ไม่จำเป็นต้องบังคับตาม กฎหมายภายในของประเทศอีก (state or territory law)

¹³ Attorney-General's Department, Review of the International Arbitration Act 1974, Discussion Paper, November 2008 (Discussion Paper).

¹⁴ section 8(3), IAA, which provides that "a foreign award may be enforced in the Federal Court of Australia as if the award were a judgment or order of that court."

¹⁵ section 8(2), IAA Amendment which provided that "a foreign award may be enforced in a court of a State or Territory as if the award had been made in that State or Territory in accordance with the law of that State or Territory" (emphasis added).

¹⁶ section 8(3), IAA Amendment. Subject to this Part, a foreign award may be enforced in the Federal Court of Australia as if the award were a judgment or order of that court

¹⁷ Resort Condominiums Inc v Bolwell [1995] 1 Qd R 406.

¹⁸ section 8(7A), IAA Amendment.

¹⁹ Eisenwerk [2001] 1 Qd R 461.

4. ขอบเขตของการระงับข้อพิพาททางเลือกตามกฎหมาย

ในกรณีที่คู่พิพาทมีการทำข้อตกลงเรื่อง การระงับข้อพิพาททางเลือก โดยกำหนดให้ใช้ อนุญาโตตุลาการเป็นการระงับข้อพิพาทที่เกิดขึ้น คู่พิพาทจะต้องนำเอาข้อพิพาทที่เกิดขึ้นสู่กระบวนการอนุญาโตตุลาการตามที่ได้ตกลงกันไว้ แต่ในกรณีที่คู่พิพาทไม่ได้ทำการตกลงกันเรื่องการระงับข้อพิพาทหรือตกลงไว้แต่ข้อพิพาทนั้นมีลักษณะ พิเศษที่กฎหมายวางแนวทางเฉพาะไว้ เช่น ข้อพิพาทอุตสาหกรรม, ข้อพิพาทเกี่ยวกับแฟรนไชส์, ข้อพิพาททางการค้า, ข้อพิพาทเกี่ยวกับหนี้ของ ฟาร์ม หรือข้อพิพาทนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับส่วนตัว เช่น กฎหมายครอบครัว และเนทีฟไต้เติ้ล และไม่ อาจคาดหมายได้ว่าจะเกิดข้อพิพาทขึ้น กฎหมาย เฉพาะบางฉบับที่บังคับใช้กับข้อพิพาทนั้น ๆ สามารถนำมาปรับใช้ได้โดยให้คู่ความปฏิบัติตามที่ กฎหมายได้กำหนดไว้

โดยกฎหมายที่เกี่ยวข้องนั้น คือ พระราชบัญญัติ ระงับข้อพิพาททางแพ่ง พ.ศ. 2553 ซึ่งเป็นบท กฎหมายที่สนับสนุนให้มีการใช้การระงับข้อพิพาท ทางเลือกในการระงับข้อพิพาททางแพ่งทั่วไป เว้น แต่ข้อพิพาทจะมีลักษณะเข้าข้อยกเว้นตามที่ กฎหมายกำหนด นอกจากนั้น ข้อพิพาทที่มีจำนวน มากและมีความสำคัญเพราะมีผลกระทบต่อระบบ เศรษฐกิจและการดำเนินชีวิตของประชากรใน ประเทศ จะถูกหยิบยกขึ้นมาพิจารณาและวาง แนวทางโดยกฎหมายเฉพาะ สนับสนุนให้ระงับ ข้อพิพาทโดยการระงับข้อพิพาททางเลือก ทั้งนี้

ในส่วนของการราชการก็ได้มีการวางแนวทางปฏิบัติ งานให้สนับสนุนการระงับข้อพิพาททางเลือกไว้ใน แนวทางการปฏิบัติงานด้านกฎหมาย 2548

5. สถาบันระงับข้อพิพาททางเลือกใน ประเทศออสเตรเลีย

ศูนย์ระงับข้อพิพาททางการค้าแห่งประเทศไทย ออสเตรเลีย หรือ เอซีดีซี (Australian Commercial Dispute Centre or ACDC)²⁰ เอซีดีซี เป็นองค์กร ที่เป็นเอกภาพและไม่มุ่งหวังผลกำไรจัดตั้งขึ้นในปี 1986 เพื่อพัฒนาคุณภาพและการนำไปใช้ของการ ระงับข้อพิพาททางเลือกในประเทศออสเตรเลีย เช่น การไกล่เกลี่ยข้อพิพาท การประนีประนอมข้อพิพาท และอนุญาโตตุลาการ ในฐานะที่เป็นองค์กรหนึ่งซึ่ง ให้บริการเกี่ยวกับการระงับข้อพิพาททางเลือกใน ประเทศออสเตรเลีย เอซีดีซีได้วางมาตรการยอมรับ ของผู้ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทไว้ ซึ่งระบบดังกล่าวได้รับการ รับรู้อย่างกว้างขวางทั้งในส่วนธุรกิจ ราชการ หรือนักกฎหมาย นับแต่ได้จัดตั้ง เอซีดีซีได้เข้าร่วม ช่วยเหลือให้มีการระงับข้อพิพาทมากกว่าพันเรื่อง รวมถึงสัญญาบางส่วนราชการ

เอซีดีซีถูกจัดตั้งโดยอัยการสูงสุดแห่งรัฐ นิวเซาท์เวลส์ เพื่อให้คำแนะนำเกี่ยวกับกระบวนการ ระงับข้อพิพาทนอกจากการดำเนินกระบวนการ พิจารณาทางศาล การระงับข้อพิพาททางเลือก นั้นได้รับการยอมรับอย่างรวดเร็วและถูกนำไปปรับ ใช้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการระงับข้อพิพาท ทางเลือกทั้งหมดของทางธุรกิจและส่วนราชการ โดยได้ปฏิบัติงานร่วมกับองค์กรการระงับข้อพิพาท

²⁰ Australian Commercial Dispute Centre, ACDC's History available at <<http://www.acdc1td.com.au>> accessed 15 August 2014.

ทางเลือกอื่นอย่างใกล้ชิด ในปี 2003 เอซีดีซีได้เข้าร่วมลงลายมือชื่อในบันทึกความเข้าใจกับ เอซีไอซีเอ ซึ่งเป็นองค์กรที่ให้ความสนับสนุนและช่วยเหลืออนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศ โดยเอซีดีซีจะมุ่งเน้นข้อพิพาทภายในประเทศและเอซีไอซีเอจะเน้นข้อพิพาทระหว่างประเทศ ความร่วมมือในครั้งนี้แสดงให้เห็นถึงความพยายามจัดตั้งศูนย์แห่งชาติที่ดูแลด้านอนุญาโตตุลาการและการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทระหว่างประเทศ

นับจากปี 2003 เอซีดีซีมีหน้าที่รับผิดชอบการจัดการหน้าที่ของสถาบันอนุญาโตตุลาการตามกฎหมายออสเตรเลีย (ซีไอเออาร์บี) สถาบันดังกล่าวจัดตั้งขึ้นในลอนดอนประเทศอังกฤษในปี พ.ศ. 1951 โดยมีสาขาในประเทศออสเตรเลียวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนและช่วยเหลือการพิจารณาข้อพิพาทในอนุญาโตตุลาการ โดยมีสมาชิกจำนวนเกือบ 11,000 คนในกว่า 100 ประเทศ ก่อนหน้านี้อีซีไอซีถูกเสนอชื่อให้เข้ามีส่วนร่วมในข้อพิพาทอุตสาหกรรมหลายเรื่อง เอซีดีซีได้วางกฎเกณฑ์ปฏิบัติสำหรับการไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางการค้า การประนอมข้อพิพาททางการค้า และอนุญาโตตุลาการข้อพิพาทภายในประเทศไว้ โดยให้เริ่มมีผลใช้บังคับในวันที่ 1 มกราคม ปี พ.ศ. 2012

กฎสำหรับการไกล่เกลี่ยข้อพิพาททางการค้า²¹ สำหรับคู่พิพาทที่ต้องการระงับข้อพิพาททางการค้าโดยได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลที่สามที่เป็นกลาง ผู้ไกล่เกลี่ยข้อพิพาท การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทนั้นสนับสนุนให้คู่พิพาทสามารถระงับ

ข้อพิพาทโดยได้รับความพอใจทั้งสองฝ่าย เป็นกระบวนการที่เกิดตามความสมัครใจ ผู้ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทนั้น ไม่ทำคำตัดสินและไม่ตัดสินใจแทนคู่พิพาท หน้าที่ของผู้ไกล่เกลี่ยข้อพิพาท คือ ช่วยให้คู่พิพาทเจรจากันเพื่อกำหนดประเด็นพิพาทและอธิบายเกี่ยวกับประเด็นพิพาท และช่วยเหลือคู่พิพาทในการระงับข้อพิพาทด้วยการค้นหาทางเลือกและแสวงหาการระงับข้อพิพาท ถ้าคู่พิพาทไม่สามารถทำการระงับข้อพิพาททั้งหมดได้ ผู้ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทอาจช่วยด้วยการทำให้ประเด็นพิพาทแคบขึ้น เพื่อพัฒนาทางเลือกในการระงับข้อพิพาท ทั้งนี้ เพื่อให้คู่พิพาททั้งสองฝ่ายได้รับประโยชน์ตามจุดประสงค์ของผู้ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทนั้น เพื่อลดกระบวนการทางการศาลและช่วยให้คู่พิพาทสามารถระงับข้อพิพาทได้โดยเร็วและคุ้มคู่พิพาทอาจตกลงเข้าร่วมกระบวนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทโดยไม่ต้องคำนึงถึงว่าอยู่ในขั้นตอนใดของการดำเนินคดี หรือกระบวนการพิจารณาคดีของศาล โดยคู่พิพาทอาจอ้างถึงแนวทางปฏิบัติฉบับนี้ได้ ไม่ว่าเป็นการเข้าร่วมการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทโดยสมัครใจหรือโดยคำสั่งศาลหรือโดยผลบังคับใช้ข้อตกลงเรื่องการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทตามสัญญา ถ้าคู่พิพาทอ้างถึงแนวทางการปฏิบัติฉบับนี้ ให้ถือว่าคู่ความตกลงผูกพันตามข้อตกลงและเงื่อนไขของแนวทางการปฏิบัติฉบับนี้ โดยจะต้องให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ในการเข้าร่วมกระบวนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท

²¹ Australian Commercial Dispute Centre, Guideline Commercial Mediation <<http://www.acdcltd.com.au/adrc-clauses-guidelines>>

6. คดีที่เกี่ยวข้องกับการระงับข้อพิพาททางเลือกในประเทศออสเตรเลีย

ในวันที่ 6 July 2010 ประเทศออสเตรเลียได้มีการแก้ไขกฎหมาย International Arbitration Act 1974 (“IAA”) เพื่อที่จะให้สอดคล้องกับ Model Law on International Commercial Arbitration (“Model Law”) ของ United Nations Commission on International Trade Law (“UNCITRAL”) โดยก่อนที่จะมีการแก้ไข IAA ในปี ค.ศ. 2010 IAA ได้ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อให้สอดคล้องกับ New York Convention on the Recognition and Enforcement of Foreign Arbitral Awards (“New York Convention”)²² นอกจากนี้ ประเทศออสเตรเลียยังอยู่ระหว่างการปรับปรุงแก้ไข Uniform Commercial Arbitration Acts (“Uniform Acts”) ในหลายปีที่ผ่านมา มีคำพิพากษาที่ตัดสินโดยใช้ IAA มีจำนวนเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งคดีที่เกี่ยวข้องกับการค้าระหว่างประเทศในภาคพื้นเอเชียแปซิฟิก²³

6.1 คดีอนุญาโตตุลาการที่เลือกใช้อินญาโตตุลาการในประเทศออสเตรเลีย

6.1.1 TeleMates V. Standard SoftTel Solutions²⁴

คดีนี้เป็นคดีที่คู่พิพาทเป็นข้อโต้แย้งในเรื่องสัญญาที่ทั้งสองฝ่ายเซ็นร่วมกัน ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการระงับข้อพิพาท โดยข้อสัญญาได้มีการระบุไว้บรรดาข้อพิพาททั้งปวงให้มีการใช้การระงับข้อพิพาทโดย The Institute of Arbitrators & Mediators Australia (“IAMA”)²⁵ และคู่สัญญาได้ตกลงให้อยู่ภายใต้อำนาจของศาล New South Wales, Australia

โดยข้อพิพาทในคดีเกิดขึ้นเมื่อจำเลยได้ขอให้ IAMA แต่งตั้งอนุญาโตตุลาการและ IAMA ได้ทำการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการขึ้นตามคำขอ โดยฝ่ายโจทก์อ้างว่าการตั้งอนุญาโตตุลาการดังกล่าวไม่ชอบ เนื่องจากไม่ได้รับความยินยอมจากโจทก์ซึ่งโจทก์โต้แย้งใน 3 ประเด็น ดังนี้

- 1) การแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการไม่ชอบตาม Model law Article 11(3)
- 2) จำเลยไม่ได้ปฏิบัติตามกระบวนการแต่งตั้งผู้ระงับข้อพิพาทตาม Model Law Article 11(4)
- 3) อนุญาโตตุลาการควรเป็นผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจาก Australian Centre for International Commercial Arbitration (“ACICA”)

คดีนี้ศาลตัดสินว่า องค์คณะอนุญาโตตุลาการมีอำนาจในการพิจารณาคดี ตาม Model law

²² Convention on the Recognition and Enforcement of Foreign Arbitral Award, opened for signature 10 June 1958, 330UNTS 3 (entered into force 7 June 1959).

²³ Nottage and Garnett, supra note 2, 32–3; Simon Greenberg, Christopher Kee and J Romesh Weeramantry, International Commercial Arbitration: An Asia-Pacific Perspective (Cambridge University Press, 2010) 33–43.

²⁴ (2011). 257 FLR.75.

²⁵ IAMA เป็นบริษัทที่ไม่หวังผลกำไร ที่ให้บริการเกี่ยวกับอนุญาโตตุลาการและการไกล่เกลี่ย ทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ โดยคู่กรณีจะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบของ IAMA.

Article 16(1)²⁶ นอกจากนี้ โจทก์ไม่ยอมปฏิเสธการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการภายใน 30 วันนับตั้งแต่วันที่ที่มีการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการ ในคดีนี้ศาลยังคงถือว่า คู่สัญญาจะต้องปฏิบัติตามข้อตกลงในสัญญา และปฏิบัติตามกฎเกณฑ์อนุญาโตตุลาการของ IAMA

6.1.2 Cargill international SA V. Peabody Australia Mining²⁷

คดีนี้เป็นคดีข้อพิพาทเกี่ยวกับการบังคับใช้ข้อตกลงเรื่องอนุญาโตตุลาการสำหรับข้อพิพาทที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยคู่สัญญาดตกลงที่จะบังคับใช้ศาล Sydney และตกลง International Chamber of Commerce Rules (ICC Rule) เป็นกฎสำหรับการระงับข้อพิพาทตามสัญญานี้ โดยในคดีนี้มีประเด็นว่า คู่สัญญาดตกลงที่จะไม่ปฏิบัติตาม Model Law และเลือกที่ใช้ ICC Rule แทนใช่หรือไม่ (opted out) ศาลในคดีนี้ตัดสินโดยใช้หลัก *Eisenwerk Principle*²⁸ ซึ่งในคดี Eisenwerk ศาล Queensland Court of Appeal ได้นำ Section 21 ของ IAA (ก่อนจะมีการแก้ไขในปี 2010) มาใช้บังคับกับคดี โดย section 21 อนุญาตให้คู่กรณีเลือกที่จะไม่ปฏิบัติตาม Model Law ได้ ดังนั้น ในคดี Eisenwerk ศาลตัดสินให้คู่กรณีสามารถบังคับใช้ตามข้อตกลงในสัญญาได้ คือ ใช้ ICC Rule แต่

อย่างไรก็ตาม มีผู้พิพากษาหลายท่านไม่เห็นด้วยกับ Eisenwerk Rule

ศาลในคดีนี้ได้ยก IAA Section 19(b) และ Model Law Article 34(2)(b)(ii) มาปรับใช้กับคดี กล่าวคือ ไม่ว่าอนุญาโตตุลาการจะถูกแต่งตั้งขึ้นมาโดยวิธีใดก็ตาม คำตัดสินของอนุญาโตตุลาการจะต้องไม่ขัดหรือแย้งกับนโยบายสาธารณะของประเทศออสเตรเลีย (Public Policy)

6.1.3 Wagners Nouvelle Caledonie Sarl v Vale Inco Nouvelle Caledonie SAS²⁹

ในคดีนี้คู่สัญญาดตกลงที่จะใช้ UNCITRAL Arbitration Rules (“UNCITRAL Rules”) บังคับใช้กับสัญญาและให้ศาล Brisbane เป็นศาลที่มีอำนาจในการตัดสินคดี ประเด็นปัญหาในคดี คือ การที่คู่กรณีตกลงที่จะใช้ UNCITRAL LAW ถือเป็นทางเลือกที่จะไม่ปฏิบัติตาม Model Law หรือไม่ ศาลในคดีนี้ตัดสินว่า การที่คู่สัญญาในคดีนี้เลือกที่จะใช้ UNCITRAL Rule ไม่ถือเป็นการเลือกที่จะไม่ปฏิบัติตาม Model Law ซึ่งศาลในคดีนี้ได้แสดงความเห็นว่า ICC Rule และ UNCITRAL Rule มีความแตกต่างกัน

จากคำพิพากษาทั้งสามฉบับข้างต้นจะเห็นว่า ศาลใช้เหตุผลสนับสนุนแตกต่างในการพิจารณา

²⁶ Article 16(1) The arbitral tribunal may rule on its own jurisdiction, including any objections with respect to the existence or validity of the arbitration agreement. For that purpose, an arbitration clause which forms part of a contract shall be treated as an agreement independent of the other terms of the contract. A decision by the arbitral tribunal that the contract is null and void shall not entail ipso jure the validity of the arbitration clause.

²⁷ (2010). 78 NSWLR 533.

²⁸ (2001). 1OD R 461.

²⁹ (2010). 78 NSWLR 533.

ว่า ในกรณีที่คู่สัญญาเลือกที่จะให้กฎอื่น อาทิ ICC Rule หรือ UNCITRAL Rule มาใช้จะถือเป็นการเลือกที่จะไม่ปฏิบัติ (opt out) Model law หรือไม่นั้น หากพิจารณา Model Law Article 19 ซึ่งบัญญัติไว้ว่า “(1) Subject to the provision of this Law, the Parties are free to agree on the procedure to be followed by the arbitral tribunal in conducting the proceedings” Model Law อนุญาตให้คู่สัญญาสามารถเลือกกระบวนการพิจารณาของตนได้ นอกจากนี้หากพิจารณาบทบัญญัติอื่นๆของ Model Law จะพบว่า คู่สัญญาสามารถตกลงเป็นอย่างอื่น หรือตกลงให้แตกต่างจากที่ Model Law กำหนดไว้ได้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องกระบวนการพิจารณาคดี คำตัดสินของอนุญาโตตุลาการ หรือการบังคับตามคำตัดสินของอนุญาโตตุลาการก็ตาม

6.2 คดีอนุญาโตตุลาการที่ใช้กระบวนการพิจารณาความของศาลออสเตรเลีย

Lightsource Technologies Australia Pty Ltd v Pointsec Mobile Technologies AB³⁰ คดีนี้คู่สัญญาตกลงให้อนุญาโตตุลาการภายใต้กฎ the Stockholm Chamber of Commerce (“SCC”) โดยข้อพิพาทที่เกิดตามสัญญาจะถูกบังคับตาม Swedish Law และจะมีการดำเนินคดีที่ศาลในกรุง Stockholm, Sweden ในคดีนี้ศาลได้ตัดสินโดยนำหลัก Eisenwerk Principle มาใช้กับคดี กล่าวคือ คู่สัญญาเลือกที่ปฏิบัติตาม SCC แทนที่จะใช้ Model Law

³⁰ (2011). 250 FLR 63.

³¹ (2011). 282 ALR 282.

³² (2011). 282 ALR 717.

6.3 ตัวอย่างคำพิพากษาที่มีการใช้บังคับคำตัดสินของอนุญาโตตุลาการต่างประเทศ

6.3.1 ESCO Corporations V Bradken Resources³¹

คดีนี้เป็นคดีระหว่าง Esco Corporation บริษัทสัญชาติอเมริกันและ Bradken บริษัทสัญชาติออสเตรเลีย โดยสัญญาระบุให้มีการใช้ ICC Rules โดยบริษัท ESCO เลือกที่จะให้อนุญาโตตุลาการในรัฐโอเรกอน ประเทศสหรัฐอเมริกา อนุญาโตตุลาการตัดสินยกฟ้องข้อกล่าวหาและให้คู่กรณีจ่ายค่าอนุญาโตตุลาการ Bradken สัญชาติออสเตรเลีย ปฏิเสธที่จะไม่รับผิดชอบค่าใช้จ่ายอนุญาโตตุลาการจำนวน \$7.7 ล้าน และอุทธรณ์คดีต่อศาล

ในขณะเดียวกัน ESCO ร้องขอให้มีการบังคับตามคำตัดสินของอนุญาโตตุลาการในประเทศออสเตรเลีย Bradken ขอให้มีการพักการพิจารณาชั่วคราวจนกว่าศาลอุทธรณ์ในรัฐโอเรกอนจะตัดสินคดี แต่อย่างไรก็ตาม ศาลในประเทศออสเตรเลียขอให้ Bradken วางหลักประกันหากมีค่าเสียหายใด ๆ อันอาจเกิดขึ้นได้ในระหว่างที่มีการพักการพิจารณาคดี ทั้งนี้ เมื่อพิจารณารายได้รายปีของบริษัทที่มีอยู่กว่าพันล้านบาท บริษัทย่อมมีความสามารถในการชำระค่าใช้จ่ายได้

6.3.2 IMC Aviation Solutions v Altain Khuder LLC³²

คดีนี้เป็นคดีระหว่างบริษัท Altain Khuder (a Mongolian company) และ IMC Mining

(a company registered in the British Virgin Islands) โดยในสัญญาระบุให้มีการระงับข้อพิพาท โดยใช้อำนาจตุลาการของประเทศมอนโกเลีย คณะอนุญาโตตุลาการได้ตัดสินให้บริษัท IMC จ่ายเงินให้แก่ บริษัท IMC Mining เป็นจำนวนเงิน 6 ล้านเหรียญดอลลาร์สหรัฐ นอกจากนี้ อนุญาโตตุลาการยังมีคำสั่งให้ บริษัท IMC Solution (บริษัทจดทะเบียนในประเทศออสเตรเลียจ่ายค่าเสียหายแทนบริษัท IMC Mining) ทั้งที่บริษัท IMC Solutions มิใช่คู่สัญญา โดยในคำตัดสินของอนุญาโตตุลาการมิได้ระบุเหตุผลว่าทำไมถึงมีคำสั่งให้บริษัท IMC Solutions รับผิดชอบค่าเสียหายแทนบริษัท IMC Mining

Altain Khuder ได้ร้องขอให้ศาลออสเตรเลียบังคับตามคำตัดสินของอนุญาโตตุลาการ บริษัท IMC Mining คัดค้านการบังคับตามคำตัดสินของอนุญาโตตุลาการ แต่อย่างไรก็ตาม ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้บังคับตามคำตัดสินของอนุญาโตตุลาการต่างประเทศ³³

ต่อมา บริษัท IMC Mining ได้อุทธรณ์ต่อศาล Victorian Court of Appeal โดยให้เหตุผลว่าอนุญาโตตุลาการไม่มีอำนาจไปตัดสินคดีให้ผูกพันบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่สัญญา ศาลอุทธรณ์ได้กลับคำพิพากษาศาลชั้นต้น โดยให้เหตุผลว่าลูกหนี้ตามคำตัดสินของอนุญาโตตุลาการเป็นฝ่ายรับภาระพิสูจน์ตามกฎหมายว่า ตนไม่มีภาระผูกพันตามสัญญาอนุญาโตตุลาการตามที่เจ้าหนี้ร้องขอ

จุดเด่นของคดีนี้คือ ศาลไม่สามารถชี้เหตุผลที่ชัดเจนว่าทำไมคำตัดสินของอนุญาโตตุลาการจึงมีผลบังคับไปถึงผู้ที่ไม่ใช่คู่สัญญา (non-signatory) แต่อย่างไรก็ตาม ในคดีลักษณะดังกล่าว เราอาจจะสันนิษฐานได้ก่อนว่า อนุญาโตตุลาการที่มีคำตัดสินดังกล่าว เป็นอนุญาโตตุลาการที่มีอำนาจตัดสิน ส่วนประเด็นว่าใครจะเป็นผู้มีภาระพิสูจน์ (legal onus) ไม่ว่าจะเป็นเจ้าหนี้หรือลูกหนี้ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง³⁴

6.3.3 Uganda Telecom v Hi-Tech Telecom³⁵

บริษัท Uganda Telecom (สัญชาติ Uganda) ได้เข้าทำสัญญากับบริษัท Hi-Tech Company (สัญชาติ Australian) โดยในสัญญาไม่ได้มีการระบุว่าจะมีการใช้วิธีการระงับข้อพิพาทแบบใด ในคดีนี้ Uganda Telecom อ้างว่า Hi-Tech company ละเมิดสัญญาในเรื่องการหาหลักประกันและการจ่ายเงินตามใบเสร็จรับเงิน โดย Uganda Telecom ได้แต่งตั้งอนุญาโตตุลาการจากประเทศ Uganda 1 คน เพื่อพิจารณาคดี โดยเป็นอนุญาโตตุลาการที่มาจาก the Centre for Arbitration and Dispute Resolution in Kampala. โดย High-Tech Company ไม่ได้เข้าร่วมด้วย ต่อมา Uganda Telecom ได้ร้องขอให้ the Federal Court of Australia บังคับตามคำตัดสินของอนุญาโตตุลาการภายใต้ Section 8 of

³³ (2011). 276 ALR 733. Altain Khuder LLC v IMC Mining Inc, 4.

³⁴ Monichio, Albert, and Nottage, Luke R. and Hu, Diana. International Arbitration in Australia: Selected Case Notes and Trends (August 22, 2012) Australian Law Journal, Vol. 19, pp. 181-211, 2012; Sydney Law School Research Paper No.12/53. Available at < <http://ssrn.com/abstract=2133763>>, accessed 4 October 2014.

³⁵ (2011). 277 ALR 415.

the IAA (Article V of New York Convention)

ศาลในคดีนี้ได้ตัดสินบังคับตามคำตัดสินของอนุญาโตตุลาการ Uganda โดยให้เหตุผลว่ากระบวนการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการถูกต้องตามกฎหมายของประเทศ Uganda³⁶ นอกจากนี้ คำตัดสินของอนุญาโตตุลาการดังกล่าวยังถือเป็นคำตัดสินที่ถูกต้องตาม Uganda Act และ IAA และถือเป็นคำตัดสินของอนุญาโตตุลาการต่างประเทศที่สามารถใช้บังคับได้ในประเทศออสเตรเลีย

จากการศึกษาคดีต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับอนุญาโตตุลาการ ทั้งในกรณีที่คู่สัญญาอยู่ในประเทศเดียวกัน และการบังคับตามคำตัดสินของอนุญาโตตุลาการต่างประเทศ ของศาลในประเทศออสเตรเลีย จะเห็นได้ว่าคำตัดสินของศาลก็ยังมีความคิดเห็นแตกต่างกันอยู่บ้าง หรือในบางครั้งคำตัดสินก็ยังมี ความขัดแย้งกันเอง ทั้งในระดับศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความไม่แน่นอนของการตัดสิน จึงมีผู้เสนอให้ควรมีการพิจารณาอำนาจการตัดสินคดีของศาลเสียใหม่โดยให้ศาล single intermediate appellate court เป็นศาลที่มีอำนาจในการตัดสินคดีที่เกี่ยวกับ IAA แต่เพียงศาลเดียว³⁷

7. บทสรุป

การระงับข้อพิพาททางเลือกกำลังเป็นที่ยอมรับในหลาย ๆ ประเทศ เนื่องจากการระงับข้อพิพาททางเลือกก่อให้เกิดประโยชน์แก่คู่สัญญาในหลาย ๆ ด้าน อาทิ การเก็บคดีเป็นความลับ การเก็บ

รักษาข้อมูลส่วนบุคคล ความเชี่ยวชาญเฉพาะทางของผู้ระงับข้อพิพาท การประหยัดค่าใช้จ่ายและความรวดเร็วในการดำเนินกระบวนการพิจารณา และการหลีกเลี่ยงความยุ่งยากในการเตรียมการพิจารณาในศาล จากข้อมูลการใช้การระงับข้อพิพาททางเลือกในแคว้นวิกตอเรียของประเทศออสเตรเลีย โดย Dispute Settlement Centre of Victoria มีการนำระบบข้อพิพาททางเลือกมาใช้ถึงร้อยละ 84³⁸

ที่ผ่านมาประเทศออสเตรเลียได้มีความพยายามที่จะแก้ไขกฎหมายเพื่อที่จะสร้างระเบียบกฎเกณฑ์การระงับข้อพิพาททางเลือกให้มีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับของนานาชาติ และเพื่อให้คู่สัญญาเลือกที่จะมาระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศในประเทศออสเตรเลีย อาทิ ศาลในออสเตรเลียจะปฏิเสธไม่บังคับตามคำตัดสินของอนุญาโตตุลาการต่างประเทศไม่ได้ ตาม New York convention ประเทศออสเตรเลียยังพยายามแก้ไขกฎหมายให้สอดคล้องกับ Model Law เพื่อที่จะสร้างมาตรฐานการระงับข้อพิพาทและสามารถปรับใช้ได้กับการระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ นอกจากนี้ คู่สัญญายังสามารถมีสิทธิที่จะเลือกปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ ใน IAA ก็ได้ เพื่อที่จะสร้างเครื่องมือในการระงับข้อพิพาทและกระบวนการระงับข้อพิพาทที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับแต่ละคดีมากที่สุด ซึ่งความพยายามให้การสร้างระบบการระงับข้อพิพาททางเลือกของประเทศออสเตรเลียให้มีประสิทธิภาพ ทั้งในด้าน

³⁶ Arbitration and Conciliation Act 2000 (Uganda).

³⁷ Supra note, 77.

³⁸ Department of Justice, Victoria, Dispute Settlement Centre of Victoria: Information Kit (2006), 20.

ราคา และกระบวนการพิจารณาคดี ทำในประเทศ
ออสเตรเลียกลายเป็นศูนย์กลางด้านการระงับ
ข้อพิพาททางเลือกระหว่างประเทศ

ท้ายที่สุดแล้ว การให้คำแนะนำและปฏิบัติ
หน้าที่เกี่ยวกับการระงับข้อพิพาททางเลือกรู้
แม้จะมีลักษณะคล้ายคลึงกันกับการปฏิบัติด้าน
กฎหมายทั่วไปไม่ว่าจะในฐานะที่ปรึกษากฎหมาย
หรือการว่าความในศาล แต่ผู้ไกล่เกลี่ยข้อพิพาท
นั้นจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจและทักษะที่เกี่ยวกับ
การระงับข้อพิพาททางเลือกที่เหมาะสม เนื่องจาก
ว่าการระงับข้อพิพาททางเลือกรู้ มีความแตกต่าง
จากการให้คำปรึกษาทางกฎหมายหรือการว่าความ
คดีอยู่หลายประเด็น เพื่อให้กระบวนการระงับข้อ
พิพาททางเลือกเป็นไปอย่างถูกต้อง รวดเร็วแล้ว
ผู้ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทที่มีความรู้ ความเข้าใจและ
ทักษะเกี่ยวกับการระงับข้อพิพาททางเลือกเป็น
สิ่งจำเป็น

บรรณานุกรม

Andrew Stephenson and Mevelyn Ong.

The Domestic and International
Arbitration Landscape In Australia,
available at <http://www.claytonutz.com/areaoflaw/construction_and_major_projects/docs/Domestic_and_International_Arbitration_Sep_2012.pdf>, accessed 1 September 2014.

Attorney-General's Department, Review
of the International Arbitration Act
1974, Discussion Paper, November
2008 (Discussion Paper).

Australian Commercial Dispute Centre,
ACDC's History,< available at <http://www.acdccltd.com.au>>, accessed 15
August 2014.

Australian Commercial Dispute Centre,
Guideline Commercial Mediation
available at < <http://www.acdccltd.com.au/adr-clauses-guidelines>>,
accessed 15 August 2014.

Australian Commercial Dispute Centre,
Rules for Domestic Arbitration,
available at < <http://www.acdccltd.com.au/adr-clauses-guidelines>>,
accessed 15 August 2014.

Australian Centre of International
Commercial Arbitration, ACICA Rules
incorporating the Emergency Arbitrator
Provisions (1 August 2011), available
at <<http://acica.org.au/acica-services/acica-arbitration-rules>>. accessed 15
August 2014.

David Spencer and Samantha Hardy, Dispute
Resolution in Australia: Case,
Commentary and Materials (Thomson
Reuters, 2nd Edition, 2009).

Department of Justice, Victoria, Dispute
Settlement Centre of Victoria:
Information Kit (2006).

Fisher, L and Brandon, M, Mediating with
Families (Thompson Reuters, 2nd
edition, 2009).

Laurence Boulle, Mediation: Principles, Process, Practice (LexisNexis Butterworths, 3rd Edition, 2011).

Monichio, Albert, and Nottage, Luke R. and Hu, Diana, International Arbitration in Australia: Selected Case Notes and Trends (August 22, 2012) Australian Law Journal, Vol.19, ,2012; Sydney Law School Research Paper No.12/53. Available at < <http://ssrn.com/abstract=2133763>> accessed 4 October 2014.

National Alternative Dispute Resolution Advisory Council, National Alternative Dispute Resolution Advisory Council Submission to the Productivity Commission: Inquiry into Access to Justice Arrangement Attorney General's Department, available at < <http://www.ag.gov.au/LegalSystem/AlternateDisputeResolution/Pages/default.aspx>> accessed 18 November 2013.

National Mediator Accreditation Standards, Practical Standards (March 2012) National Mediator Accreditation Standards, Approval Standards, available at <<http://www.msb.org.au/mediator-standards/national-mediator-accreditation-system-nmas>> accessed 30 August 2014.

Nottage and Garnett; Simon Greenberg,

Christopher Kee and J Romesh Weeramantry, International Commercial Arbitration: An Asia-Pacific Perspective (Cambridge University Press, 2010).

LAW

ACICA Rule

Arbitration and Conciliation Act 2000 (Uganda).

Commercial Arbitration Act of 2010 (Australia).

Civil Dispute Regulation Bill 2010(Australia).

Convention on the Recognition and Enforcement of Foreign Arbitral Award, opened for signature 10 June 1958, 330UNTS 3 (entered into force 7 June 1959).

International Arbitration Act 1974 (“IAA”) (Australia).

Legal Services Direction 2005 (Australia).

Model Law on International Commercial Arbitration (“Model Law”), United Nations Commission on International Trade Law (“UNCITRAL”).

Native Title Act 1995 (Australia).

Native Title Amendment Act 2007 (Australia).

New York Convention on the Recognition and Enforcement of Foreign Arbitral Awards (“New York Convention”).

Uniform Commercial Arbitration Acts 2013 (Australia).

